

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 221.810 van 18 december 2012
in de zaak A. 203.221/XIV-33.898**

In zake :   XXX
                  bijgestaan en vertegenwoordigd door
                  advocaat Wim Busschaert
                  kantoor houdend te 1050 Brussel
                  Louizalaan 174/8
                  bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, thans
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding
kantoor houdend te 1000 Brussel
Antwerpsesteenweg 59 B
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1.   Het cassatieberoep, ingesteld op 13 januari 2012, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 72.076 van 19 december 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2.   Bij beschikking nr. 8089 van 7 februari 2012 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste Auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 november 2012 om 10.30 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Nathalie Lentz, die loco advocaat Wim Busschaert verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Tine Bricout, die loco advocaat Carmenta Decordier verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste Auditeur Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 14 september 2011 neemt de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid in hoofde van de verzoeker een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

De verzoeker dient op 29 september 2011 tegen dat bevel een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in. Met een arrest van 19 december 2011 verklaart de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep tot nietigverklaring niet-ontvankelijk bij gebrek aan belang. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoeker werpt in een eerste middel de “schending van exceptie van belang” op. Hij licht dit als volgt toe:

“EERSTE MIDDEL

Schending van exceptie van belang

Ten onrechte komt de Raad van Vreemdelingenbetwistingen tot de conclusie dat verzoeker niet over het vereiste belang beschikt om zijn beroep tot nietigverklaring in te stellen tegen de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken waarbij hij een bevel kreeg om het grondgebied te verlaten. Hij zou niet over een voordeel beschikken bij een toewijzing van zijn vordering.

Dit is echter foutief

Verzoekster wenste immers in België (tot nader order) een asielaanvraag in te dienen. Het moge duidelijk zijn dat zijn belang dan ook wel degelijk aanwezig was zowel op het moment van het indienen van zijn beroep als op het moment van de uitspraak.

Het is immers zo dat indien zijn asielaanvraag zou gegrond verklaard geweest zijn, hij legaal in België kon en mocht verblijven, zodat een beroep tegen een gedwongen uitwijzing uit België uiteraard doet blijken van een persoonlijk, dadelijk en rechtstreeks belang en hem wel degelijk een voordeel zou hebben opgeleverd.

Het eerste middel is dan ook gegrond. ”.

5. In de memorie van wederantwoord herhaalt de verzoeker het middel.

Beoordeling

6. De verzoeker stelt dat zijn beroep tot nietigverklaring met het bestreden arrest “foutief” niet-ontvankelijk is verklaard.

De verwerende partij had voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een exceptie van niet-ontvankelijkheid wegens gebrek aan belang opgeworpen omdat de aanvankelijk bestreden beslissing ingevolge de overdracht aan de Zwitserse autoriteiten op 4 oktober 2011 volledige uitvoering had gekregen. Het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van de IIde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 13 december 2011 vermeldt dat de voorzitter heeft gewezen op “de door de verwerende

partij opgeworpen exceptie van gebrek aan belang, daar de verzoekende partij werd gerepatrieerd op 4 oktober 2011”, en dat de advocaat van de verzoeker heeft gesteld “zich op dit punt naar de wijsheid van de Raad te gedragen”.

Artikel 39/56 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht “door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling”. In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat tot die bepaling heeft geleid wordt gewezen op de analogie met artikel 19, eerste lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en wordt uitdrukkelijk gesteld dat voor de interpretatie van het begrip “belang” derhalve kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan dit begrip heeft gegeven. (Parl. St., Kamer, 2005-06, DOC 51 2479/001, 118.)

Een verzoeker die zijn belang bij het door hem ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces tonen. Wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet hij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van zijn belang aantonen.

Te dezen heeft de verzoeker op de concrete vraag naar zijn belang na de tenuitvoerlegging van de aanvankelijk bestreden beslissing slechts geantwoord “zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen”. Bij gebrek aan enige concrete toelichting, kon de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dan ook op wettige wijze besluiten dat de verzoeker geen blijk gaf van het vereiste belang voor de vernietiging van de bestreden beslissing.

De verzoeker heeft voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet gewezen op het voorgehouden belang dat zou bestaan in de mogelijkheid om in België een asielaanvraag in te dienen en hij kan zich daar niet voor het eerst voor de Raad van State als administratieve cassatierechter op beroepen.

Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

7. De verzoeker werpt in een tweede middel de “schending van het recht van verdediging” op. Hij licht dit als volgt toe:

“TWEEDE MIDDEL

Schending van het recht van verdediging

Er wordt akte genomen van het feit dat verzoeker ondertussen werd overgedragen aan de Zwitserse autoriteiten aangezien het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen spreekt over 'nadat vaststond dat verzoeker een asielaanvraag in Zwitserland had ingediend' (Arrest RVV, pagina 2, alinea 7).

Dit gegeven wordt echter nergens vermeld in de beslissing tot bevel om het grondgebied te verlaten.

Verzoeker is dan ook reeds overdragen aan de Zwitserse autoriteiten zonder dat hij in de mogelijkheid was omtrent dit gegeven verweer te formuleren over de vraag of er volgens verzoeker al dan niet een asielaanvraag was ingediend, minstens was de modaliteiten terzake waren.

Door de niet vermelding van dit gegeven op de beslissing met bevel om het grondgebied te verlaten, verandert men bovendien eenzijdig de draagwijdte van deze beslissing tot een beslissing in het kader van de Dublin II Verordening.

Verzoeker kan hier enkel maar akte van nemen, wordt aldus voor een voldoende feit gezet en beschikt niet meer over het recht om zich omtrent dit punt te verdedigen

Het feit dat er niets over dit gegeven vermeld stond te zamen met het feit dat het arrest het heeft over 'nadat vaststond dat verzoeker reeds aan asielaanvraag in Zwitserland had ingediend' schendt dan ook het recht van verdediging daar waar verzoeker de mogelijkheid wordt ontnomen om zijn verweer omtrent de beweerde asielaanvraag in te dienen.

Het tweede middel is gegrond.”.

8. In de memorie van wederantwoord herhaalt de verzoeker het middel.

Beoordeling

9. De vermelding in het bestreden arrest dat de overdracht van de verzoeker is gebeurd “nadat vaststond dat verzoeker een asielaanvraag in Zwitserland had ingediend”, vormt een feitelijke vermelding maar geen motief. Zij doet geen afbreuk aan het feit dat op de terechtzitting uitdrukkelijk werd gewezen op het feit dat de aanvankelijk bestreden beslissing al was uitgevoerd, zelfs met vermelding van de datum waarop dat was gebeurd, en dat de raadsman van de verzoeker enkel heeft geantwoord zich naar de wijsheid te gedragen wat betreft het belang.

Waar de verzoeker aanvoert dat de asielaanvraag in Zwitserland niet in de aanvankelijk bestreden beslissing wordt vermeld, gaat het om kritiek tegen die beslissing en niet tegen het bestreden arrest.

Het tweede middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achttien december tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen